

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 17.01.1969, sp. zn. 7 Cz 128/68, ECLI:CZ:NS:1969:7.CZ.128.1968.1

Číslo: 67/1969

Právní věta: Podle § 64 odst. 1 zák. č. 101/1964 Sb. nelze vylučovat ze základu pro vyměření zvláštní daně z důchodu každé zvýšení dávky přiznané v příčinné souvislosti s odbojovou činností, nýbrž toliko zvýšení dávky za onu dobu odbojové činnosti, jež nebyla zahrnuta do základní výměry důchodu.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 17.01.1969

Spisová značka: 7 Cz 128/68

Číslo rozhodnutí: 67

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 41

§ 42

§ 64

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 67

Podle § 64 odst. 1 zák. č. 101/1964 Sb. nelze vylučovat ze základu pro vyměření zvláštní daně z důchodu každé zvýšení dávky přiznané v příčinné souvislosti s odbojovou činností, nýbrž toliko zvýšení dávky za onu dobu odbojové činnosti, jež nebyla zahrnuta do základní výměry důchodu.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze 17. 1. 1969, [7 Cz 128/68](#).)

Státní úřad sociálního zabezpečení změnil rozhodnutím z 26. 6. 1968 na základě opravného prostředku navrhovatele své původní rozhodnutí z 19. 3. 1968, jímž byl navrhovateli zamítnut nárok na invalidní důchod, a přiznal navrhovali podle § 20 odst. 3, § 42, 42 zák. č. 101/1964 Sb. plný invalidní důchod z průměrného měsíčního výdělku 1.805 Kčs ve výši 70 %, tj. v částce 1.264 Kčs (po odečtení zvláštní daně z důchodu 102 Kčs v konečné částce 1.162 Kčs) měsíčně.

Navrhovatel omezil vzhledem k tomuto posléze uvedenému rozhodnutí svůj opravný prostředek tak, že požadoval, aby částka 181 Kčs, již označil jako „zvyšovací částku“, byla vyloučena ze zdanění

zvláštní daní z důchodu.

Krajský soud v Brně zrušil usnesením z 12. 8. 1968 rozhodnutí odpůrce z 26. 6. 1968 a uložil mu, aby zvýšení za dobu odbojové činnosti v částce 181 Kčs vyloučil ze zdanění zvláštní daní z důchodu podle § 64 odst. 1 zák. č. 101/1964 Sb.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl tímto rozhodnutím krajského soudu porušen zákon a zrušil je.

Z odůvodnění:

Podle § 64 odst. 1 (poslední věta za středníkem) zák. č. 101/1964 Sb., se do základu pro vyměření zvláštní daně z důchodu nezapočítává zvýšení důchodu za dobu odbojové činnosti, výchovné a zvýšení důchodu pro bezmocnost. Toto výjimečné ustanovení nelze vykládat extensivně a vylučovat podle něho ze základu pro vyměření zvláštní daně z důchodu každé zvýšení dávky přiznané v příčinné souvislosti s odbojovou činností, nýbrž toliko zvýšení dávky za onu dobu odbojové činnosti, jež nebyla zahrnuta do základní výměry důchodu. Toliko ta doba odbojové činnosti, jež není takto započtena a jež se projevuje - a to v poměru k této době - zvýšením nároku na důchod nad základní výši důchodu, je ze základu pro vyměření zvláštní daně z důchodu vyloučena.

Důchod podle § 41 odst. 1 písm. a) zák. č. 101/1964 Sb. se vyměřuje podle § 42 zák. č. 101/1964 Sb. ve výši stanovené v § 23 odst. 1 písm. a) a v § 26 zák. č. 101/1964 Sb. Podmínkou přiznání důchodu podle citovaných ustanovení je existence příčinné souvislosti mezi invaliditou ve smyslu § 20 odst. 3 zák. č. 101/1964 Sb. a odbojovou činností (§ 10 vyhl. č. 102/1964 Sb.). Výměra tohoto důchodu je tedy vázána na souvislost s odbojovou činností, není však vázána na délku doby odbojové činnosti; délka doby odbojové činnosti není z hlediska otázky výše důchodu rozhodnou, zejména pak nemá vliv na otázku zvýšení důchodu nad jeho základní výměru. Z toho důvodu je vyloučení jakékoli části tohoto důchodu přiznaného podle § 41 odst. 1 písm. a) a § 42 zák. č. 101/1964 Sb. ze základu pro vyměření zvláštní daně z důchodu ve vztahu k § 64 odst. 1 zák. č. 101/1964 Sb. vyloučeno již pojmově.

Jestliže dospěl krajský soud k jinému závěru a uložil ve svém usnesení odpůrci, aby vyloučil část důchodu ze základu pro vyměření zvláštní daně z důchodu, porušil zákon v ustanovení § 64 odst. 1 zák. č. 101/1964 Sb.